

2. Road PPP program URL: <https://roadppp.in.ua/wp-content/uploads/2020/10/UA-Road-PPP-Program-detalis.pdf>
 3. PPP road program 6 pilot projects URL: <https://roadppp.in.ua/wp-content/uploads/2020/10/UA-Road-PPP-Program-6-pilot-projects.pdf>
 4. Печончик Т. І. Організаційно економічний механізм формування джерел фінансування підприємств дорожнього господарства. Проблеми і перспективи економіки та управління. № 1 (21), 2020. С. 293-300
 5. Данилишин Б. Концесія як форма державно-приватного партнерства: сутність, переваги і недоліки застосування. Економіка: реалії часу № 1 (17), 2015. С. 49-53. URL: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n1.html>
 6. Вінник О.М. Управління державно-приватним партнерством при використанні його акціонерної форми. Вісник Академії правових наук України Харків: 2010, № 2. С. 112-120.
 7. Сімсон О. Е. Правова природа відносин державно-приватного партнерства. Вісник Академії правових наук України. 2012. № 1 (68). С. 233-241.
 8. Shkarlet, S. M. Actual problems of formation and funding of the state road funds / S. M. Shkarlet, I. O. Khomenko, V. V. Kontseva // Scientific bulletin of Polissia. Chernihiv: ChNUT, 2017. № 3(11).P.1 P. 16-20.
 9. Khomenko, I. O. Current state and features of financing of the road sector/ I. O. Khomenko, V. V. Kontseva, A. O. Bezuglyi // Scientific bulletin of Polissia. Chernihiv: ChNUT, 2017. № 4 (12). P.2. P. 201-205.
-

Лисенко О. В., студентка гр. ЕП-191
Науковий керівник – **Хоменко І. О.**, д.е.н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ЕКОНОМІЧНЕ РАЙОНУВАННЯ УКРАЇНИ У СУЧАСНОМУ РЕГІОНАЛЬНОМУ ВИМІРІ

Виділення районів полегшує розуміння структури природних, економічних та інших комплексів території. Спосіб районування дозволяє упорядкувати наші знання про великі території. При зонуванні використовуються принципи однорідності та багатосхідчастості. Перший означає, що в межах кожного з районів існують свої особливості: клімат, рельєф або набір галузей економіки. Інший принцип передбачає поділ великих територій на менші, а ті, у свою чергу, на ще менші.

В основі економічного районування лежить один з найважливіших методів регіональної економіки – економічний підхід до вивчення територій, тобто виділення схожих і відмінних економічних умов. Загалом економічне районування – це територіальний поділ країни на площі, які відрізняються своїм історичним, технічним, соціально-демографічним розвитком, умовами життя, спеціалізацією та рівнем розвитку.

При розподілі економічних районів використовують декілька правил. По-перше, межі економічних районів збігаються з межами адміністративних районів, тобто територія країни не може одночасно розташовуватися в декількох районах. По-друге, поділ районів відбувається на основі їх господарської спеціалізації, тобто на орієнтації господарства на випуск будь-якої певної продукції або надання певних послуг. Економічний район може спеціалізуватися на одному або декількох видах продукції. Галузі спеціалізації відрізняються тим, що випускають більше продукції, ніж її потрібно для задоволення місцевих потреб. У результаті ця продукція поступає в інші райони країни. Навзаєм цей район отримує ту продукцію, якої не вистачає, з інших районів, які мають певну спеціалізацію.

Окрім галузей спеціалізації в економічних районах працюють галузі, що обслуговують та допоміжні галузі. Перші забезпечують населення всім необхідним, інші сприяють праці галузей спеціалізації.

Підприємства галузей, які знаходяться на території району, використовують спільні транспортні засоби, трудові, енергетичні та водні ресурси. Їхня сукупність і взаємозв'язок утворюють господарський комплекс економічного району. Подібно до природних компонентів в природно-територіальному комплексі вони взаємопов'язані й створюють господарський комплекс даного району.

Початком розвитку економічного районування вважають кінець 18 століття, метою якого було накладання податків, військово-стратегічні планування, розподіл державних витрат і доходів тощо. Проте цілі змінилися: на сьогодні районування – це основа формування та реалізації державної регіональної економічної політики.

Економічний поділ країни допомагає в територіальному управлінні господарством, сприяє ефективному вибору територій для нових виробництв і дає можливість пришвидшити розвиток територіальної структури господарств.

Через раціональне розміщення продуктивних сил відбувається зрівняння рівнів соціально-економічних районів України. Ринок починає витісняти товари закордонних фірм, поступово переходячи на продукцію власного виробника. Підвищення рівня життя населення та посилення інтеграційних процесів в економіці регіонів також є результатом економічного районування України.

Отже, економічне районування необхідно для визначення спеціалізації економіки, виділення схожих за рівнем розвитку регіонів, зіставлення рівнів життя в різних районах, проведення федеральної політики по зіставленню рівня життя в усіх районах країни. Економічне районування є науковим методом організації господарства, а також одним із засобів вибору розміщення виробництва, вдосконалення його спеціалізації та піднесення соціально-економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https://pidru4niki.com /1745072838775 /tps/ekonomichne_rayonuvannya_yogo_praktichne_znachennya](https://pidru4niki.com/1745072838775/tps/ekonomichne_rayonuvannya_yogo_praktichne_znachennya)
2. Хоменко І.О. Перспективи кластеризації транспортного ринку регіону: методологічний підхід. Економіка та управління на транспорті. К.: НТУ, 2016. Вип. 2. С. 231-238.
3. Хоменко І.О., Горобінська І.В., Вовк Є.А. Причини виникнення та наслідки подолання тіньової економіки в Україні. Вісник НТУ. К.: НТУ, 2019. Серія «Економічні науки». Випуск 2 (44), 2019. С.151-160.
4. Хоменко І. О., Петренко Я.В. Кластерні формування як основа інноваційного розвитку. Інноваційний розвиток інформаційного суспільства: економіко-управлінські, правові та соціокультурні аспекти: зб. матеріалів VII міжнар. наук.-практ. конф. студентів, аспірантів та молодих учених. (м. Чернігів, 17 грудня 2019 р.). Чернігів: ЧНТУ, 2019. С.33-36.

Макарчук К. Ю., студент гр. ЕП-191

Науковий керівник – **Хоменко І. О.**, д.е.н., професор

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

КОНЦЕПЦІЯ НЕЙРОМАРКЕТИНГУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Нейромаркетинг – нова сфера маркетингових досліджень, яка вивчає сенсорні, емоційні та когнітивні відповіді споживачів на маркетингові засоби.

Хоч дана ніша як наука зародилась нещодавно, 2002 році, однак її корні можна зустріти ще в філософії Платона, в якій було зображено колісницю, яку тягнуть двоє коней. Перший відображав емоційну складову людини, а другий – розумну складову. Нажаль, свого часу ця теорія була проігнорована, однак сьогодні вона переродилась в концепцію нейромаркетингу. А кінь один та кінь два перетворились в систему один та систему два. Рішення, які направлені системою один – не вимагають зусиль є інтуїтивними, емоційними та несвідомими. На відміну від цього, рішення керовані